

ὠραίων ἀφροδισίοις ἠδόμενοι καρτερεῖν, ὥστε μὴ λυ-
 23 πτεῖν, ἕς μὴ προσήκει· Δύνανται δὲ καὶ χρημά-
 των ἔ μόνον, τῆ πλεονεκτεῖν ἀπεχόμενοι, νομίμων
 κοινωνεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπαρκεῖν ἀλλήλοις· δύνανται δὲ
 καὶ τὴν ἔριν ἔ μόνον ἀλύπως, ἀλλὰ καὶ συμφερόντως
 ἀλλήλοις διατίθεσθαι, καὶ τὴν ὀργὴν κωλύειν εἰς τὸ
 μεταμελησόμενον προϊέναι. τὸν δὲ φθόνον παντάπα-
 σιν ἀφαιρῆσι, τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀγαθὰ τοῖς φίλοις οἰ-
 κεῖα παρέχοντες, τὰ δὲ τῶν φίλων, ἑαυτῶν νομίζον-
 24 τες. Πῶς ἔν ἕκ εἰκὸς τῆς καλῆς τε καὶ ἀγαθῆς,
 καὶ τῶν πολιτικῶν τιμῶν μὴ μόνον ἀβλαβεῖς, ἀλλὰ
 καὶ ὠφελίμως ἀλλήλοις κοινωνῆς εἶναι; οἱ μὲν γὰρ
 ἐπι-

ἠλωμένοι ἐγκαρτερεῖν] Sic ple-
 fique et optimi libri: ut ed. Paris,
 MSS. Brodaei et Leidensis, marg.
 Steph. et Iunt. quoque habet ἠλω-
 μένοι. In Ald. est ἐλόμενοι. In
 Exc. Voss. est, teste Ruhnkenio,
 ἐλόμενοι, quod haud dubie ex
 correctione illius vitiosi ἐλόμενοι
 est ortum. Stephanus edidit ἠδό-
 μένοι, quod simplicitati Xenophon-
 tis maxime convenire censet Ruhn-
 kenius, quia in Hierone occurrat
 καὶ ἀφροδισίοις πάντα ὁμοίως ἠδε-
 σθαι εἰκε τὰ ζῶα. Equidem, hor-
 tante Hindeburgio, recepi id, quod
 est plurium librorum certaeque
 auctoritatis: nam tropicum hoc
 melius convenit aliis tropicis, quae
 hic dominantur, veluti θηρῶν, διώ-
 κειν etc. tum citius ex ἠλωμένοι
 rariore, siue per interpretationem
 siue per incuriam librariorum, fie-
 ri potuit ἠδόμενοι, quam contra.
 Sic ἀλίσκεσθαι ἔρωτι occurrat Cy-
 rop. V, 1, 17. Sed Ernestus ob-
 iicit, ἠλωμένοι non bene conue-
 nire verbo ἐγκαρτερεῖν. Sed cur,
 ego non video. Ruhnkenius ob-
 iicit, esse participium Graecis in-
 auditum. At vero non est contra
 linguae analogiam. Z. Edidi ego
 quod in Vatic. I. exstat ἠδόμενοι
 καρτερεῖν. Vulgatum ἠλωμένοι est
 in Flor. C. sed idem tamen sim-

plex habet καρτερεῖν. In Flor. B.
 E. est ἠλόμενοι. Iuntina etiam ha-
 bet simplex καρτερεῖν.

μὴ λυπεῖν] Xen. Hier. I, 36:
 τὸ δὲ ἀκόντων παιδικῶν ἀπολαύειν,
 ληλασία ἔμοι γε δοκεῖ εἰκέναι
 μᾶλλον ἢ ἀφροδισίοις.

ἕς μὴ προσήκει] Brodaeus in-
 telligit *exorum paritos aut puerorum
 parentes atque affines.*

§. 23. νομίμων] Non satis com-
 mode ad χρημάτων refertur νομί-
 μων. Vide an melius sit νομίμως?
 ut iam coniecit Castalio. Sentius
 est: *possunt ad diuitias sine inimicis
 venire. Erk.* At si opus est aduer-
 bio, adiectiuo tribui potest vis ad-
 verbii ut saepe: vid. Ind. Synt. ad
 Cyrop. Sed, ut verbis utar Hin-
 deburgii, quid impedit χρήματα
 νόμιμα interpretari: *facultates re-
 ste partas, bona a quibus adest in-
 iustitia, h. e. δίκαια?* eadem enim
 νόμιμα et δίκαια Socrates pronun-
 ciat IV, 4, 18. Edwards coniecit
 legend. χρημάτων ἔ μόνον νομίμων
 αὐταρκεῖν, τῆ πλεονεκτεῖν ἀπεχό-
 μένοι, ἀλλὰ καὶ κοινωνεῖν ἀλλή-
 λοις. in qua emendatione equidem
 sententiam approbo, verba displicent.

§. 24. καὶ τῶν πολιτικῶν τιμ.]
Isorum civium honorum.